

MI MLADI BORCI

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJASKA 16 DIN, NEDIJASKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 14. OKTOBRA 1938.

ŠTEV. 5.

NAŠ TOTALITARIZEM

»Delavska pravica« pravi, da se »Mladi borci« otepajo.

ZA NAČELA!

Toda »Mladi borci« se nič ne otepajo, »Mladi borci« se le bore za načela!

Eno glavnih načel, ki ga je treba v naši tako zelo razkristjanjeni dobi glasno oznanjati in pogumno braniti, je pa načelo, da moramo vse, tudi vse kulturno prizadevanje in ustvarjanje, naravnati na Boga, v »božjo slavo«.

Vse in vsako življenje mora biti služba božja, vse, kar kdo ustvarja, mora biti takšno, da človeka dviga k Bogu ali ga vsaj ne odvraca od Boga. Po tem, drugem, je najlaže presoditi, ali je kaka kulturna tvorba prava ali ne. Razodevanje božje v kulturi ni vedno in vsakemu tako očitno, lahko pa je spoznati, ali kaka kulturna tvorba človeka odvraca od Boga. Če ga, ni tvorba prave kulture!

ZMOTA NATURALIZMA

Kakšen smisel pa naj ima kultura, če človeka odvraca od Boga, ki brez njega človek ne more doseči svojega usovršenja?

Tega kajpada tisti, ki v Boga ne verujejo, tudi umeti ne morejo; njim je kultura najvišje, ker se po njih mnenju s tem svetom in življenjem vse konča (naturalizem). Toda katoličani bi se morali tega jasno zavedati in vse kulturno delo tako presojati.

AVTONOMNOST KULTURNIH PANOG.

S tem nič ne zanikujemo takozvane »avtonomnosti« raznih kulturnih panog. Ta avtonomnost je pa le relativna. To se pravi: vsaka kulturna stroka ima svojo zakonitost. Arhitektura na svoj način predstavlja lepoto, slikarstvo na svoj način, poezija na svoj način. Lessing je v »Laokoonu« lepo pokazal, kako se ločita slikarstvo in pesništvo po svojskem načinu ustvarjanja, dasi je obema skupen smoter lepota. Še bolj se pa loči vsa umetnost od drugih kulturnih strok, n. pr. od znanosti, ki ima celo drugi smoter: umetnost lepoto, znanost resnico.

Vendar je vsa ta samozakonitost podrejena višjim zakonom. To so zakoni npravnosti in religioznosti. Stari misleci (n. pr. Platon) so podrejali umetnost že obči blaginji in zato državnim zakonom, krščanstvo naglašala zakone npravnosti in religioznosti, ker le-ti ravnaajo naše življenje k Bogu.

Avtonomnost kulture je torej le relativna, ne absolutna, t. j. ni neomejena. V tem tudi ni nobenega nasprotja. Saj je n. pr. tudi avtonomija dežel lahko prava avtonomija, a vendar omejena po osrednji državni oblasti in osnovnih osrednjih zakonih. Tako ima tudi kultura svojo zakonitost in svojo svobodo, a to svobodo omejujejo višji npravnosti in religiozni zakoni, ki proti njim kultura ne sme grešiti. Kultura, ki bi bila nenpravna, ali ki bi trgala Boga iz duš, ni kultura, ali če hočete, ni kultura, kakršna bi morala biti.

KAJ ZAHTEVAMO OD UMETNOSTI

Katoličani, ki verujemo v Boga in večni božji npravnosti, hočemo torej kulturo, ki nas (negativno) ne odvraca od Boga, temveč (pozitivno) na svoj način (po lepoti ali resnici, neposredno ali posredno) vodi k Bogu. Tako je treba umeti tudi razne izreke, iztrgane iz »Mladih borcev«.

Nihče ne trdi, da se umetniku pri ustvarjanju ni treba ravnati po zakonih umetnosti, ampak samo »po zahtevah tendenčnosti« (za Boga ali proti Bogu).

Umetnik naj se le ravna po zakonih umetnosti — sicer ne bi bil umetnik —, a obenem naj se zaveda, da so nad temi zakoni še višji zakoni npravnosti in religioznosti in da so predvsem le-ti, ki odločajo o življenjski pomembnosti njegove umetnine. To je »totalitarno« gledanje na umetnost, ki umetnosti ničesar ne krati, kar ji gre, temveč jo le postavlja v kraljestvu vrednost pod najvišjo vrednoto, ki je Bog.

MAHNIČEV NAUK

Prav to je učil tudi Mahnič. On ni »amuzično« obsojal umetnin iz neumetnostnih razlogov, temveč je pravilno učil, da naj bo kdo še takšen oblikovalec in torej formalno še takšen umetnik, ako njegovo delo odvraca od Boga, to delo ni popolna umetnina, zato tudi ne delo prave popolne kulture, ker se ne da podrediti večnostnim vrednotam.

MARKSIZEM IN UMETNOST

V tem smislu tudi ne more biti marksist resničen pisatelj, ako ustvarja iz marksistične miselnosti. Po formalni plati bo morda njegovo delo na višini tvornosti, toda totalitarno gledano ne bo prava, čista, popolna umetnina, ker bo s svojim ateizmom duše zastrupljalo.

Prav tako je resnično, da »ni mogoče delo za slovenstvo brez katoliškega delavca« — namreč zopet totalitarno gledano, če naj namreč slovenstvo ne pomeni le jezika, temveč vso kulturno osobitost katoliškega slovenskega naroda.

Tako je bil Trubar tvorec slovenstva, a le jezikovno, religiozno-kulturno je pa hotel slovensko ljudstvo odtrgati od Cerkve in Boga, zato moramo

ob slavospevih njegovega kulturnega pomena za Slovence vedno dobro ločiti: Zapisal nam je naš jezik, to je njegovo veliko kulturno delo, a žal, je hotel vsiliti našemu narodu herezijo, to je njegovo še večje nekulturno delo.

NAŠ TOTALITARIZEM JE KATOLISKI

To je naš totalitarizem v teoriji in praksi. A to je tudi katoliški totalitarizem, ki mora po njem vse, tudi vsa kultura, služiti Bogu.

Pij XI. o organizaciji

»Vi imate namen, svoje organizacije krepiti in čim bolj izpopolniti.

Ni je misli, ki bi bila bolj koristna, bolj potrebna.

Zadene namreč samo bistvo stvari; tudi dobri Bog Stvarnik nam v vseh bitjih govori, da se moramo organizirati.

Ozrmo se kamor koli po delih dobrega Boga, v zemeljskem in nebesnem vesoljstvu, na kopnem in v neizmernih morjih, po dolinah in po gorskih vrhovih. In nekaj čudovitega je, kar zremo, namreč:

VESOLJSTVO JE ORGANIZIRANO.

Poleg organizmov, v katerih je moč in modrost organiziranja vidna in očita, so še majhni organizmi, kar nevidni, včasih skoro nevidni in vendar vedno v vseh najdemo organizacijo.

ORGANIZACIJA JE POGOJ, JE TAJNA ŽIVLJENJA.

Vsa čudovitost življenja je odvisna od organizacije. Organizacija vlada povsod, vlada tudi tam, kjer ni več mogoče govoriti o organskih bitjih; vlada v rudninskem svetu, ki se mu celo pravi neorganski svet, v resnici pa je organizacija tudi v njem.

Velike skale in najmanjši kristali razodevajo organske zakone, zakone, ki so vodili njihovo tvorbo in ki vodijo njihovo ohranjanje in se zato oni tem zakonom pokoré.

ORGANIZACIJA JE NEIZOGIBNA.

V naših dneh vidimo, da se vse organizira, celo zlo.

Zle sile se organizirajo na tako silen način, da se njihova moč silno pomnoži in deluje na daljave.

Zato je treba, da se tudi dobro, tudi dobre sile, tudi plemeniti podvigi organizirajo.

Če ni organizacije, kaj še ostane?

Samo partikularizem in individualizem; ubogi besedi, o njih velja, kakor je rekel star avtor, da sta frigida verba, mrzli besedi.«

(Pij XI. 27. avgusta 1935. v nagovoru zastopnikom verskih organizacij).

KATOLIČANI V AVSTRALIJI

Glavna katoliška knjižnica v Melbournu v Avstraliji, ki je bila ustanovljena šele pred petimi leti, ima 18.000 knjig. Vsak teden si izposodijo obiskovalci te knjižnice 1200 knjig. V l. 1937. je bilo izposojenih 60.000 knjig, to je 7000 več kot v l. 1936. in 25.000 več kot v l. 1934. Imajo tudi bralne krožke, ki pomagajo, da najdejo katoliški časopis čim več čitateljev. V prostorih te knjižnice je tudi središče šolanja za apostolat.

Svetuj prijatelju
važno
ideološko
publikacijo
DR. ALEŠA UŠENIČNIKA
KATOLIŠKA NAČELA
Za dijake naročnike
samo 28.— din.

SOVJETSKA BIROKRACIJA

Danes že vse pozna mamutsko birokratsko organizacijo v Sovjetiji, ki požre velik del dohodkov bednega ruskega delavca in kmeta. Nekaj »praktičnih« zgledeov: sovjetski list »Pacifična zvezda« objavlja 15. jun. 1938. pismo tovariša Drobilina. Drobilin piše:

»Ko je moj sin odslužil vojaški rok, je ostal na Daljnem Vzhodu v kolhozu »Krasnoje polje«. Zato sem se odločil, da bom šel k njemu s celo svojo družino. Preden sem odšel iz rodne vasi v okrožju Stalingrad, so mi oblasti javile, da moram pustiti svojo edino kravo doma, tam pa da bom dobil drugo, takoj ko dospem na Vzhod. V decembru 1937. sem srečno prišel v Krasnoje selo in od takrat zamanj čakam na objubljeno kravo. Šestindvajsetkrat sem šel prosit na razne urade in zahteval kravo. S temi potmi sem izgubil 30 delovnih dni, kar me je stalo 442 rubljev, krave pa od nikoder!«

*

V istem listu piše 16. jun. 1938. tovariš Petrenko:

»Moja žena ima osem otrok in sedaj pričakujemo devetega. Kot mati devetih otrok ima pravico do podpore od vlade. Da bi to podpora dobil, sem prošil že 15. nov. 1937. Sedaj smo že l. 1938., a ni mi še uspelo, da bi kaj dobil.«

*

»Leningradska Pravda« piše 23. jun. 1938. takole:

»Agrarna traktorska postaja Dedovičskaja je že zdavnaj potrebovala novih nadomestnih delov za traktorje. Ravnateljstvo postaje je poslalo svojega mehanika v Leningrad v oddelek za traktorje. Tam so mu objubili, da bodo zaradi nujnosti (bil je čas največjega dela na polju) poslali tiste dele najkasneje v treh dneh. Namesto, da bi jih poslali kot brzovozno blago, so dali na naveden tovorni vlak. Šele po petnajstih dneh so priromali v Dedovič. Tako je 30 traktorjev stalo nerabnih celih 15 dni in to prav v času, ko bi jih krvavo potrebovali!«

Spominu dr. J. Ev. Kreka

Krščansko socialno gibanje se ne da ločiti od drugega krščanskega javnega življenja. To gibanje ne ustvarja kake nove stranke, marveč samo pod krščanskim praporom poudarja v prvi vrsti socialne zahteve.

*

... se je socialno življenje gibalo okrog dveh osi: svobode in avtoritete. Najti pravo razmerje med njima je prva socialna naloga. Svoboda in avtoriteta! Kdor je bral samo prvo, je hotel prav za prav iz človeka napraviti Boga, pa je napravil le zver, krvoločno in surovo, brez razuma, brez srca. Kdor je pa poudarjal le drugo, jo je zlorabljal v škodo ljudstva, ji je snel njen sijaj in jo pomazal z madeži krivic in tiranstva.

Uglasiti svobodo in avtoriteto

v človeškem srcu in v vsej človeški družbi v en soglasen, vzvišen akord, je mogoče le tistemu, kdor pozna človeško naravo do dobra. In zato ne zadostuje umrljivo oko. Treba je razodetja, ki ga varuje v svojem krilu katoliška Cerkev.

Kar je resničnega jedra v socializmu in anarhizmu, najde le v katoliški Cerkvi svojo obrambo.

*

Svet rešuje svobodna beseda sv. Cerkve.

In čimbolj vzbujajo ljudstvo nove teorije, tem mogočnejše se glasi tudi njen glas. In v strah liberalcem in polovičarskim licemercem se budi verski duh in med vsemi velikimi zmotami stoji tudi v socialnem gibanju na dnevnem redu — versko vprašanje.

J. Ev. Krek, Socializem 591, 592.

O Katoliški akciji pri nas

Potrebno se nam zdi, da k »škofovim pojasnilom in določbam«, ki smo jih ponatisnili na str. 10., naknadno iz škofijskega lista ponatisnemo še uvodna dva odstavka, v katerih prevz. govori o dijaški KA in ki sta zadnjič pomotoma izostala.

Ob priliki moje letošnje Visitationis liminum Apostolorum sem izročil sv. očetu kratko poročilo o dijaški KA, katere zastopnike sem papežu v javni avdienci dne 16. julija mogel predstaviti. O dijaški KA sem poročal vprav zaradi tega, ker je ta v naši škofiji že najbolj zgrajena, že najdalje deluje, ima svoje izkušnje in uspehe ter je bila nekako za vzorec drugim lastnim organizacijam KA.

V poročilu sem navedel, kakšno je delo te organizacije KA na znotraj v vzgoji jedrnih čet in kakšno je delo na zunaj v apostolatu. Pripomnil sem tudi, da je v borbi zadnjih let preizkušena in je, kakor upam, borbo dobro prestala. Poročilu sem še dodal vse zvezke zbirke »Naša pot«, I. letnik lista »Mi mladi borci« in dosedanje publikacije Nar. odbora KA.

Vprašanje Baskov v katoliški luči

»Documentation catholique« z dne 20. jul. 1938. je prinesla celo vrsto odgovorov raznih katoliških osebnosti o baskovskem vprašanju.

ZAPELJANI KATOLIŠKI PISATELJI.

Kot vemo, so nekateri levičarsko usmerjeni katoličani Francije, med njimi Mauriac, Maritain, Bernanos in mnogi Baski skušali in še skušajo slikati Basko kot žrtev španskega nacionalizma, češ, zaradi svojega katoliškega in narodnega mišljenja so bili krivično napadeni. Dr. Azpilkoeta, katoliški Bask, je v pariški založbi Grasset izdal knjigo o baskovskem vprašanju, v kateri skuša dokazati, da so španski »uporniki« njih deželo napadli.

François Mauriac je šel še dalje. V predgovoru k nekem delu Viktorja Montserrata razpravlja o duhovnikih-mučenikih, ki da jih je Franco »v Kristusovem imenu dal pomoriti«! Posebno napada znano Claudelovo pesnitev »Aux martyrs espagnols«, ki povečuje duhovnike, ki so jih rdeči pobili.

ZAKAJ SO BASKI PROPADLI

Proti tej zmešnjavi pojmov so nastopili cerkveni dostojanstveniki. Znani frančiškan p. Valentin Breton je v »Journal des Débats« jasno povedal javnosti, da so Baski doživeli polom skupaj s svojimi rdečimi zavezniki ne zaradi svojega krščanstva, ampak ravno zato, ker so bili najprej Baski in politični strankarji ter šele v drugi vrsti kristjani.

JASNA PRIMERA

P. Breton navaja zelo umljivo primero:

Zivela je stara odlična rodbina, zelo zaslužna za Cerkev in človeštvo. Eden njenih sinov, ki je bil prav tako kakor njegovi bratje deležen njenih bojev, slave in časti, se je čutil tlačnega, ker so bratje od njega zahtevali, da mora spoštovati družinske zakone, katerih je hotel biti prost.

Prišli so pa tudi razbojniki, ki so hoteli iz nevoščljivosti, sovraštva in lakomnosti starodavni dom rodbine razrušiti. Ti so ga vabili, naj se pridruži njim, potem bo dosegel tisto neodvisnost, ki mu jo bratje odrekajo. In dasi je moral vedeti, da ti ljudje samo zato iščejo njegovega zavezništva, da bi mogli vdreti in se dednega premoženja polastiti, se je vendar zvezal z njimi proti lastnim bratom.

Sedaj se pa pritožuje, da bratje, katere je on izdal, z njim ravnavo prav tako kot z onimi roparji.

P. Breton je s tem jasno povedal, kaj misli o baskovskem vprašanju.

KARDINAL BAURILLARD

Kardinal Baurillard, rektor Katoliškega instituta, se je kmalu za tem v odprtem pismu postavil ob stran p. Bretona in obenem izrazil upanje, da bo to pismo prineslo mnogim dušam razsvetljenje.

»Documentation catholique« naveda še h koncu, da sta obe pismi dobili pritrdilo papeškega nuncija.

SLOVESEN ZAKLJUČEK ROMANJA FRANCOSKIH LETALCEV

V navzočnosti lyonskega nadškofa kardinala Gerliera se je zaključilo romanje francoskih letalcev v lurški baziliki.

V svojem nagovoru je najprej pokazal Abbé Michaud na visoko нравno vrednost tovarišstva in medsebojne pomoči, ki so je letalci prav posebno potrebni.

Kardinal Gerlier je imel pridigo, v kateri je uvodoma izrazil svoje veselje nad tem, da vidi zbrane v slavnem lurškem Marijinem svetišču najiminentnejše predstavnike francoskega letalstva z generalom Dénainom na čelu. Posvetil je nato svoje besede spominu slavnih francoskih letalcev, ki so umrli za domovino. Slednjic je prosil Boga za pravi in trajni mir na svetu.

Naslednjega dne se je kardinal vrnil z letalom v svojo škofijo.

Tom Playfair

Trije ali štirje novinci so sedeli v bližini in se skušali nasmehnuti. Green jih je pogledal tako divje, da so se takoj zresnili. Edino Harry se je pošteno smejal. Toda on je bil že »ta stari« in ti imajo gotove privilegije. Zato ga je Green pustil pri miru.

Mojster Green je znova zapičil svoj pogled v Toma in mu dejal:

»Tvoje ime, otroče?«

Toma je spravilo vprašanje v zadrego. Segel je z roko v lase in po kratkem molku rekel:

»Veš kaj, na noben način se ga ne morem spomniti. Kadar je vroče, mi spomin popolnoma odpove. Ime je namreč dolgo... zelo dolgo... Ne, res se ga ne morem spomniti.«

Novinci se pridružno smejejo. Harry poka od smeha. Green je bil preveč začuden nad Tomovo hladnokrvnostjo in ni utegnil misliti na kaka prisilna sredstva zoper smeh.

»Ti morda misliš, da so tvoje pripombe duhovite?« vpraša Green z vzvišeno ironijo.

»Jasno: vsi ljudje mi to pravijo. Jaz sploh ne smem nikoli na pogreb, drugače spravim vse ljudi v smeh.«

Novi izbruh smeha.

»Oh, ti si pa junak!« zakliče Green, strumno stoje.

»Pa kakšen, moj dragec! V zavodu, kjer sem bil dozdej, sem zmeraj dobil prvo nagrado. Drugi tovariši so zagrozili, da se sploh več ne vrnejo v zavod, če mene ne spode. Vidiš, zato me je papa poslal sem.«

»Zakleni gofljo, če ne...« Green je vrgel suknjič raz sebe.

»Glej no, ti se hočeš pretepati!« pripomni vedro Tom. »Jaz bom svojo gofljo petkrat zaklenil, sicer mi utegneš s svojo pestjo seči v trebuh in svoj živ dan je ne bom mogel prebaviti.«

Smeh je ponovno izbruhnil. Greena je popadla jeza.

»Strahopetec!« je divje zavpil.

»Še kaj?«

»Tele!«

»Še kaj?«

»Razbojnik!«

»Kdo to pravi, Uzmovič?«

To je bilo pa preveč. Green navali na Toma, toda Harry ga prime za roko.

»Dovolj,« pravi, »kar prihrani pest za tovariše svojih let.«

Oba, Harry in Tom, sta bila za dve leti mlajša od Greena.

»Pusti me!« vpije Green in se otepa.

»Ne, ne spustim te!«

Kar na mah pa se je Green umiril. Skočil je na bradljo in se smeje pozibaval. Vzrok: prihod patra Middletona. Harry je začel požvižgavati, Tom je ostal brezčuden. Nadaljne sovražnosti je preprečil zvonec.

»Dobro si ga ugnal!« je dejal Harry Tomu, ko so šli v obednico. »Am-pak, kako narediš, da ostaneš tako miren?«

»Imam strica, ki me vsak dan skuša razjeziti. Človek se polagoma ukroti.«

»Paziti se boš moral, Green ti tega ne bo odpustil. Če bo kdo izmed starejših pri tebi, si Green ne bo upal ničesar, ker je strahopeten; toda gorje ti, če te dobi samega.«

Medtem je vrsta prišla do vrat obednice. Vzdož po obednici so dali mize, po dvanajst skupaj. Prefekt je vsakemu določil prostor.

Harry in Tom na svojo veliko žalost nista dobila skupnega prostora. Kosilo je poteklo brez kakih vznemirljivih dogodkov. Pred zahvalno molitvijo je pater Middleton povedal, da se mora vsak učenec javiti pri g. ravnatelju, da zve, v kateri razred bo vpisan. Istočasno bo dobil imenik knjig, ki naj jih gre iskat k ekonomu.

Tom in Harry sta bila vpisana v isti razred. Ko sta prišla od ekonoma, sta se znašla v učilnici drug poleg drugega.

»Sljajno!« pravi Harry iz učilnice grede. »Oba sva v istem razredu in celo drug poleg drugega. Počakaj! Ko si bil ti pri ekonomu zaradi knjig, sem jaz nekaj izvedel... Ali veš, kaj ti hoče Green zagosti?«

»Ne!«

»O priliki ti bo pripel na hrbet papir z napisom:

Udri norca!

Biti mora sedaj nekje na dvorišču, kjer išče tebe.«

Tom se je ustavljal in se za trenutek zamislil. »Če bo kaj takega poskusil, jo bo izkupil. Delal se bom, kakor da ne bi nič vedel. Poglej: jaz sem s hrbtom obrnjen proti njemu. Ko bo on že čisto blizu mene, potegnem iz žepa svoj robec. Zdaj se pa kar mirno pogovarjajva, dokler ne pride Green.«

(Dalje prihodnjič.)

KRŠČANSKE BESEDE GENERALA ČANGKAJSKA

Pred časom je imel kitajski generalissimus radijski govor, v katerem je močno poudarjal nekatere krščanske misli.

Iz tega govora prinašamo nekaj stavkov:

»Če iščem počelo, po katerem je Kristus preobrazil svet, ga najdem v duhu ljubezni. Kristus je porabil to splošno ljubezen, da bi pregнал iz človeške družbe vsako slabo misel in vsak krivičen sistem. Kristus je hotel, da bi ljudje kot bratje ene in iste svetovne družine našli drug pri drugem pomoč, ljubezen, zavetje in bolezn, da bi dežele mogle živeti in dihati v miru in pravici... Da bi izpolnil svojo božansko nalogo kot Odrašenik, je Kristus pokazal potrpljenje in plemenitost brez primere... Kljub neskončnemu trpljenju in strahotam Kalvarije je ostal sam sebi enak in svoji nalogi zvest. Opazujte ga na križu, kako odpušča svojim sovražnikom: doumite duha ljubezni, ki dela iz njega nadčloveško osebnost!

Sređi podiranja človeških vrednot naj vsak, ki želi vstajenje kitajskega naroda in njegov socialni napredek, tudi ve, da je rešitev samo v duhu Kristusovem, v duhu ljubezni in žrtve...«

Ze samo dejstvo, da so ta radijski govor objavili tudi kitajski časopisi, priča, da nastaja v miselnosti kitajskega ljudstva sprememba v razmerju do krščanstva.

Žosizem v Severni Afriki

V Alžiru žosizistično osvajanje naglo napreduje. V okrožju Constantine je 9 odsekov, v Oraniji pa še več.

V Maroko so KA prinesli žosizisti, ki tam služijo vojaški rok. Sedaj je žosizem na delu že v vseh večjih mestih.

V Tunisu se snuje več novih edinic. Prva je izšla iz delavnic v rimskem gledališču v Kartagini, kjer je umrlo toliko krščanskih borcev.

K tem uspehom je treba pripomniti, da imajo žosizisti velike težave v pretežno mohamedanskem okolju.

Novembra izide

DR. ALEŠA UŠENIČNIKA

OBRIS

SOCIALNEGA VPRAŠANJA.

CENE: 10.—, 7.—, 5.— din.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).